

Hallgatói beszámoló

A 2006/2007. tanév második félévét a dániai Aarhusban, Dánia második legnagyobb városában töltöttem, az Erasmus-program keretében.

A nagyjából 250 000 lelket számláló, viking gyökerekkel rendelkező Aarhus igazi egyetemi város, óriási a pezsgés, rengeteg a diák Dániából és a világ minden tájáról. A szórakozóhelyek száma is ezzel arányos; rengeteg kávézó, söröző, étterem található a város szívében. Mindenki megtalálja a kedvére valót ebben a sokszínűségben. Hétfőként nehéz szabad helyet találni, még a borsos árak ellenére is.

Az egyetem egy több épületből álló, óriási komplexum, hatalmas zöld parkkal, tóval, kacsákkal, bent jól felszerelt termekkel.

Az itthoni rendszertől eltérően a dán diákok csupán három tárgyat tanulnak egy félévben, ami elsősorban szokatlannak tűnhet, ám az elsajátítandó tananyag mennyisége is ehhez igazodik: átfogóan, részletesen tanulják az egyes tárgyakat, s a számonkérés is nagy felkészülést igényel.

Nem ez az egyetlen szembevetendő különbség a magyar és a dán szisztéma között: a dán egyetemeken nincsenek nagy előadások, minden óra kisebb, tizenöt-húsz fős csoportokban, a hallgatók aktív bevonásával zajlik. Bejárni nem kötelező, de nincs is szükség katalógus tartására az órákon, mert a legtöbben hamar rájönnek, hogy saját érdekük látogatni az órát, ahol mindenki minden kérdésére választ kaphat, minden felmerülő probléma megvitatásra kerül. Ezen kívül nagyban megkönnyíti a felkészülést az a rengeteg anyag, amit a tanárok mind az órákon, mind pedig elektronikus formában eljuttatnak a diákokhoz. Az e-mailben való kapcsolattartás pedig mindennapos és jól működő.

A dán diákokhoz hasonlóan én is három tárgyat választottam: Európai jog; Az ENSZ emberi jogi szervezete; valamint common law. Utóbbi-tanárunknak köszönhetően hamar a kedvencemmé vált.

A félév végén szóbeli vizsgát tettem mindhárom tárgyból, egyik sem volt kifejezetten könnyű, de megérte a ráfordított idő és energia, sokat lehetett belőle tanulni. A sok helyen szokásos öt fokozatú skála helyett a dán diákokat tizenkét érdemjegy alapján értékelik, 'hatostól' érhető el a megfelelő szint-így még az elégtelennek is léteznek fokozatai. Egyébként minden vizsgán egyszerre két tanár vesz részt, s előre be van osztva, nagyjából hány órákor kerülnek sorra a vizsgázók. Így elkerülhető a többórás várakozás, ami itthon nem ritka...

Mindemellett az oktatók többsége nagyon közvetlen és segítőkész volt a vizsgák során, inkább arra voltak kíváncsiak, amit tudunk, nem arra, amit nem. Figyelembe vették, hogy az angol nekünk nem anyanyelvünk, s emiatt adott esetben nehezebb kifejezni magunkat vizsgaszituációban. Azt viszont nehéz volt megszokni, hogy a tétel kidolgozására nem nyílt lehetőség, csupán egy-két percet adtak arra, hogy összeszedjük a gondolatainkat.

A 'pezsgő' egyetemi életben nem volt hiány, már a kiutazás előtt és a későbbiekben is segítettek minket eligazodni, mentorok közreműködésével. Szerveztek rendszeres programokat, találkozókat, kirándulásokat is a cserediákoknak.

A csoporttársaim között szinte minden náció képviseltette magát, Lengyelországon át Új-Zélandig, Litvániától Kamerunig minden irányból érkeztek diákok. Érdekes élmény volt megismerni egy-egy szeletnyit a különböző kultúrákból, a cserediákok nagyon nyitottak és barátságosak voltak-hiszen ott mindenki ugyanabban a cipőben járt. Hasonló élmény volt egy idegen kultúrába belecsöppenni, részese lenni, beilleszkedni-ha teljes mértékig azonosulni nem is.

Mint minden országnak, Dániának is megvannak a maga előnyei és hátrányai. Én többek között a magas életszínvonal, a jól működő gazdasági és szociális rendszer miatt választottam a skandináv térséget. Nos, mindez valóban érzékelhető. Az oktatás színvonala is fontos

szempont volt; ebben sem kellett csalódnom. S mivel az angolt szinte mindenki beszéli, a nyelvtanulásnak sem volt akadálya.

Maga a város már az első pillanatban beleszórt a szívembe sokszínűsége miatt: ha nyugalomra volt szükségem, csak ki kellett sétálnom a tengerpartra, hogyha pedig nyüzsgésre vágytam, ott volt a belváros néhány perc távolságra. A sörvászték és minősége is nehezen felejthető...

Hátránynak a drágaság mellett a szeszélyes időjárást említeném: volt, hogy felváltva tört ki a vihar és sütött ki a nap pár óra leforgása alatt.

Összességében felejthetetlen élmény volt ez a pár hónap, sajnos hamarabb elrepült, mint hittem. Sokat tanultam, sokat láttam és tapasztaltam. Biztosan ellátogatok még Aarhusba, s mindenkinek csak ajánlani tudom.

Menyhárt Anna

V. évf.